DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel LXI. ZATERDAG den 18den OCTOBER 1873. N°. 42.

PARYSCHE KRONIEK.

Wy willen onze lezers niet vervelen, door telkens weer op de wonderen terug te komen, die tegenwoordig in Frankryk aan de orde zyn. Het verhaal is toch buitengewoon eentonig, daar al die wonderen ontzagelyk veel op elkander gelyken en bewyzen afleggen van een zelfde bygeloof en onwetendheid. Niettemin is het zeer der moeite waard zich de verveling te getroosten en de wonderen en bedevaartgangen te bestudeeren. Wysgeeren en geschiedschryvers kunnen thans door kostelyke voorbeelden leeren, op welke wyze, wanneer geesten en gemoederen in een zekeren staat van opwinding en aandoening verkeeren, het geloof aan wonderen ontstaat en door eerlyke, volkomen overtuigde menschen wordt voortgeplant.

Bovenal is opmerkelyk hoe van nature godsdienstige volken als het Engelsche, Zweedsche en Nederlandsche volk, oneindig minder door bygeloof worden aangetast als ongeloovige, sceptische volken, die, naarmate ze minder geloof hebben, meer van bygeloovige epidemiën hebben te lyden. De republikeinsche dagbladen steken natuurlyk zeer den draak met de wonderen van den engel, die met den fakkel de Pruisen van Kameryk verjaagt, opmerkende, dat de engel Frankryk grooter dienst zou hebben gedaan met de Uhlanen niet alleen uit Kameryk, maar uit het geheele land te dryven.

Niettemin mogen de republikeinen wel een weinig voorzichtig zyn, eer ze met bygeloof den spot dryven.

De republikeinen van 1793 waren zelve zoo bygeloovig mogelyk. De ellendige kwakzalvery van Robespierre, met zyn "godin der Rede", was aan niets anders te wyten.

De clericale dagbladen maken daarvan dan ook een geestig gebruik. "Gy, die durft spotten met onzen heiligen eerbied voor het Heilig Hart van onzen Verlosser, dat aan de bewaring van de gelukzalige Maria Alacoque is toevertrouwd, behoordet te begrypen, dat het beter is de knieën te buigen voor het Heilige Hart van den Heiland der wereld, dan voor het gebalsemde hart van den beruchten Marat, voor wien uw voorvaders en geestgenooten zich neerbogen in het stof."

Ofschoon het niet aangaat de republikeinen van heden verantwoordelyk te stellen voor de dwaasheden en misdaden der republikeinen van 1793, is het feit, waarop de clericale dagbladen doelen, werkelyk gebeurd.

Baron Ernouf verhaalt in zyn Souvenirs de la Terreur", dat niet alleen in Parys, maar in de kleinste dorpen de eeredienst van Marat plaats had. Den avond van den aan Marat gewyden gedenkdag werd een processie gevormd naar de kerk, waar de buste van Marat voortdurend tentoongesteld was; de buste werd met allen eerbied opgenomen en gedragen naar een altaar, dat voor die gelegenheid onder een "vryheidsboom" opgericht werd. Eene lamp brandde den geheelen nacht voor het geëerde beeld. Den volgenden dag kwamen de gemeenteambtenaren in volle uniform by het aanbreken van den dag hulde doen aan de buste. Wederom werd eene processie gevormd, die den heilige naar de kerk terugbracht, "en overal langs den weg waren *reposoirs* opgericht door den vurigen yver der geloovigen." Op elk dier rustplaatsen toonde de menigte hare geestdrift door het zingen van vaderlandsche liederen en het drinken van veel wyn. Met eenigszins wankelende beenen ging de processie dan verder, en wee den man, die het hoofd niet ontblootte als de heilige voorbyging; de *maire* wist hem daarvoor te straffen. Vele lieden sloegen zich op de borst, uitroepende: "Mon Dieu, Marat, tu est mort pour nous!" en de dorpsschoolmeesters leerden den kinderen zich te kruisen en uit te galmen: "*Marat! amen, amen!*"

Afschuwelyk profaan als dit alles thans ook klinken moge, schynt het toch dat tydens de revolutionaire geestdrift vele lieden oprecht geloofd hebben in St. Marat, hetgeen trouwens hoogst waarschynlyk is. Bygeloof redeneert niet, of als het redeneert dan zegt het: "ik geloof het omdat het onmogelyk is." Onder de merkwaardigste verschynselen behoort zeker het gebod der Jacobynen, dat ieder op straffe van boete des Zondags werken zou en op straffe van boete den heiligen "tienden dag" niet werken zou. Het tientallig stelsel, hoe verdienstelyk ook, verdiende zeker evenmin al die eer, als de christelyke Zondag die oneer verdiende.

Doch bygeloof redeneert niet, gelyk wy zeiden, en buitengewone omstandigheden zyn noodig om al de dwaasheden, waaraan de menschen zich schuldig kunnen maken, aan het licht te brengen.

Proudhon had gelyk toen hy zeide, dat men zonder de Fransche revolutie nooit geweten zou hebben, welk een mate van domheid en onwetendheid er in Frankryk verscholen lag. Hy zou hetzelfde hebben kunnen zeggen nadat hy de pilaren gezien had, opgericht om de redding der stad Cambray uit handen der Pruisen door de H. Maagd en een engel met een fakkel te vereeuwigen.

Hoe de autoriteiten dit hebben durven doen, is werkelyk raadselachtig, zelfs van hun standpunt gezien. Hier hebben we toch met een wonder te doen dat eenigszins voor bewys vatbaar zou zyn. Waren de kosten aan de oprichting der eerezuilen ten koste gelegd niet beter besteed geweest aan het by elkander brengen van zegge twintig uhlanen, die zouden kunnen getuigen de H. Maagd en den engel met den fakkel gezien te hebben?

In een paar der clericale dagbladen komt een beschryving voor van het wonder der verdwyning van de uhlanen, die het wonder, met allen eerbied gezegd, zoo mogelyk nog wonderlyker maakt. De door den engel verdreven uhlanen hadden de geschiedenis van hetgeen hun wedervoer aan een herbergier verteld, die alleen Fransch kon, maar door een plotselinge ingeving in staat werd gesteld het Duitsch te verstaan. Hy is de eenige getuige, die het wonder gezien heeft!

Niets is verkeerder in onze oogen dan den spot te dryven met het geloof van andersdenkenden, maar we vragen in allen ernst, of het mogelyk is zonder glimlach dergelyken onzin mede te deelen. Is het echter tevens niet zeer noodig tot recht begrip van den toestand in Frankryk, dat men als oprecht kroniekschryver der gebeurtenissen mededeelt, dat zulke wonderen geloofd worden en door zuilen en kerken vereeuwigd worden?

Een onderzoek naar den oorsprong van het gerucht aangaande het wonder der verdryving van de Duitschers, door een fakkeldragenden engel zou belangryk zyn, omdat het wellicht weder zou aantoonen, hoe er voor elke traditie, elk bygeloof eenige aanleiding is, welke alleen op dichterlyke of onwetende wyze overdreven en onjuist voorgesteld wordt.

Dit bleek onder anderen weer uit een zeer belangwekkend rechtsgeding, dat nu onlangs in Frankryk beslecht werd.

Een der schilderachtigste gedeelten van de kust van Bretagne, door landschapschilders geliefd, is de rots van Penmarch, te Finisterre. Deze hooge rots steekt balkonsgewyze over de zee uit, en de afgrond onder haar wordt door de inboorlingen genoemd de Tall-au-Ifern, d. i. Mond van de Hel. De booze geest, zeggen de eenvoudige geloovige bewoners van Bretagne, ligt steeds op de loer aan den voet van de rots, om zondaars midden in hun zonden, zonder dat ze gelegenheid hebben de genademiddelen der kerk te ontvangen, mede te voeren ter helle.

Dat deze legende, evenals schier elk verhaal van lokaal bygeloof, op een feit berust, werd te veel vergeten door eenige reizigers, die de romantische rots in October 1871 bezochten. Mevrouw Levainville, de echtgenoote van den prefect van Bretagne, haar dochter mejuffrouw Gabrielle Levainville, een schoon meisje van 18 jaren, haar neef en nicht, George en Eugenie Dresch, en de verloofde van George, mejuffrouw Bonnemain, waren gelogeerd op het schilderachtige kasteel Kernuz, van den heer Maufras du Chatellier, van waar zy met den zoon van hun gastheer, Paul—een verdienstelyk zeeschilder—de rots waren gaan bezoeken, om daar zonsondergang by stormachtig weer te aanschouwen. De lucht was drukkend, weerlicht zette den horizon in vlam, maar de zee was effen. Paul, de schilder, zat een weinig ter zyde van de rots het schoone tafereel te schetsen. Voor aan de rots zaten mevrouw Levainville en de heer en juffrouw Dresch, onder een soort van natuurlyk afdak aan het uiterste punt van het vooruitstekende gevaarte. Een paar el meer naar achter stonden de dames Gabrielle Levainville en Bonnemain gearmd naar de wondere kleuren van den westelyken hemel te staren. Plotseling, zonder dat de aanwezigen eenigszins gewaarschuwd waren, verrees een groote golf, die de vyf personen, eer zy op gevaar bedacht waren, in den gapenden afgrond van Tall-au-Ifern wierp.

De booze geest van de diepte was verschenen. Door de byzondere ligging van de rots en den vorm van de zeebedding scheen by opkomenden vloed en als ver af een hevige storm in zee woedde, soms een *storm-wave*, als de Engelschen zeggen, plotseling over de rots heen te spoelen. De voorste groep werd het eerst opgenomen, met woeste kracht tegen den rotswand te pletter geworpen en vervolgens in zee gesleurd. De golf, half van haar kracht beroofd, trok toen nog de beide dames van de been en sleepte ze mede over den rand. Nu was mevrouw Levainville de eigenares van groote landgoederen en was juffrouw Gabrielle haar eenig kind. De quaestie, welke het gerechtshof van Rennes had uit te maken, was, of mevrouw Dresch, als zuster van mevrouw Levainville, dan wel de heer Levainville, als erfgenaam zyner dochter Gabrielle, dit groote vermogen erven zou.

Vol geldbegeerte vroegen de treurende echtgenoot en zuster den rechter te beslissen, wie eerder gedood was door de golf: hun vrouw en zuster, dan wel hun dochter en nicht. In het eerste geval erfde de heer Levainville, in het tweede geval mevrouw Dresch. Volgens getuigenis van Paul du Chatellier, die met zyn schetsboek in handen van het geheel getuige was geweest, was mevrouw Levainville het eerst gedood. Door de heugelyke gebeurtenis, dat zyn vrouw drie seconden eerder dan zyn eenige dochter op ellendige wyze gedood was, kwam de prefect nu in het bezit van een groot vermogen.

Men moet van de hooge ambtenaren, die onder Napoleon III, zaliger gedachtenis, voor het heil van Frankryk zorgden, steeds met innigen eerbied spreken, anders zou men de vraag durven opperen, of de man met zyn schoonzuster niet beter gedaan hadden de erfenis te deelen, dan met een trits advocaten van weerszy op elkander los te stormen, ten einde uit te maken wie eerder door den boozen geest in de Tall-au-Ifern gesleept was, de moeder of haar 18 jarige dochter.—*Alg. Hblad.*

Uit Nederlandsche Couranten.

— By arrest van 17 Juni heeft het Hoog Gerechtshof van Nederlandsch-Indië uitspraak gedaan in de zaak van den heer mr. J. J. van Angelbeek, laatst raadslid in voormeld Hof, tegen de regeering van Nederlandsch Indië.

Het Hoog Gerechtshof heeft de namens de regeering opgeworpene exceptie van gewysde zaak verworpen, maar overigens zich onbevoegd verklaard van de door den heer mr. van Angelbeek ingestelde vordering tot schadevergoeding wegens de door het hem verleend ontslag uit 's lands dienst gepleegde onrechtmatige daad, als geheel staande ter beoordeeling van het administratief gezag, kennis te nemen; met veroordeeling van de regeering in de kosten op de exceptie gevallen, en van den eischer in die van de hoofdzaak.

— Het halfofficieele dagblad de *Provincial Correspondenz* bevat in het jongst verschenen nummer een artikel onder het opschrift: *Frankryk en Duitschland.* Nadat gesproken is over de thans afbetaalde oorlogsschuld, wordt in een helder licht gesteld de staatkundige richting door den heer Thiers gevolgd, waardoor het aan Frankryk mogelyk is geweest die schuld in een korter tydsbestek, dan vroeger werd vermeld, aan te zuiveren, waartoe de Duitsche regeering van hare zyde, zooveel in haar was, de hand heeft geboden.

Aan het slot van bedoeld artikel worden deze woorden gelezen: Nu Frankryk op vermelde wyze aan zyn verplichtingen jegens Duitschland heeft voldaan en de laatste Duitsche bezettingstroepen ten gevolge daarvan uit Verdun zyn teruggetrokken, staat Duitschland in geene andere betrekking tot den westelyken nabuur dan ten aanzien van eenige andere Staten het geval is. Met kalmte, met een onbevangen blik, zal Duitschland de ontwikkeling der zaken in Frankryk kunnen gadeslaan. Naar gelang Duitschland in kracht heeft toegenomen; naar gelang de waarborgen voor Duitschlands veiligheid, in den ganschen omvang van het ryk, hechter en duurzamer zyn, naar die mate wenschen wy vuriger, dat het aan Frankryk zal gelukken, by de nieuwe regeling zyner binnenlandsche aangelegenheden, zich derwyze te herscheppen, dat ware orde en vryheid daardoor zullen worden bevestigd en dat aan het behoud van den algemeenen vrede daardoor nieuwe en hechte waarborgen zullen worden geschonken.

— De *Times* behandelt de vraag wat gedaan moet worden, wanneer de Spaansche regeering opnieuw de Vittoria en Almansa terugvordert, en komt voorloopig tot de slotsom, dat het best zou zyn, om ze nog een tyd lang vast te houden. "Het is waar," zegt het blad, "die fregatten zyn de eigendom der Spaansche natie, als wier vertegenwoordiger de regeering te Madrid moet gelden; ook zyn wy tegenover de insurgenten te Cartagena door niets gebonden; zy hebben geen recht als oorlogvoerenden en hunne zaak kan ook niet op de sympathie van de vreemde natiën aanspraak maken. Doch wanneer de Britsche regeering besluit, in overeenstemming met het gevoelen van den Britschen admiraal, om de schepen voorloopig niet uit te leveren, dan laat zich zulk een besluit zeer goed verdedigen. Zoolang de Spaansche regeering geen waarborgen kan geven, dat zy de Vittoria en Almansa in veiligheid weet te stellen en met bekwame zeelieden bemannen, zyn wy gerechtigd ze onder onze bescherming te houden, hoe gaarne wy ook mochten wenschen, er zoo spoedig mogelyk van verlost te worden."

— Zeer belangwekkend zyn de byzonderheden, welke het hoofd der Londensche politie, kolonel Henderson, in zyn jaarlyksch overzicht geeft aangaande de uitbreiding der wereldstad. Daaruit blykt, dat in de jaren 1862—70 de bebouwde oppervlakte gemiddeld jaarlyks met 68¾ acres toenam: terwyl die toeneming in 1870 slechts 42, in 1871 slechts 39 en in 1872 niet meer dan 20 acres bedroeg. Deze opmerkelyke vermindering in uitbreiding wordt gedeeltelyk toegeschreven aan de mededinging van groote provinciesteden, voor een gedeelte ook aan de landverhuizing, welke van jaar tot jaar aanzienlyk toeneemt, en eindelyk aan de omstandigheid, dat de handel zich van Londen eenigermate verplaatst. Het is toch bekend, dat met name vele buitenlandsche handelshuizen hunne bykantoren te Londen sedert 1870 hebben opgeheven, omdat zy die niet meer noodig achtten.

— Men heeft berekend dat sedert het overlyden van den Prins-Gemaal (die aan typhoïde koorts bezweek) door dezelfde ziekte in het Vereenigd Koninkryk niet minder dan 500,000 personen ten grave zyn gesleept. Naar aanleiding hiervan veroorlooft zich de *Pall Mall Gazette* een bitteren uitval tegen het regeeringsbeleid der laatste jaren, dat, hetzy onder liberale of onder conservatieve vlag, zich zoo weinig bekreunde om den openbaren gezondheidstoestand. "Candidaten by de aanstaande verkiezingen" — zegt het blad — "mogen het wèl bedenken, dat op dit oogenblik niet de emancipatie van den arbeid, "het onrecht jegens Ierland," bezuiniging, of uitbreiding van het kiesrecht, by het publiek het zwaarst wegen, maar wel eene veel gewichtiger zaak: een vraagstuk van leven en dood: die van s a n i t a i r e hervorming. De staat van zaken is ondragelyk geworden. Onze lucht blyft bedorven, ons water blyft besmet, onze spyzen en dranken worden met den dag méér vervalscht, en noodelooze ziekten en dood sluipen in allerlei vormen onze woningen binnen. Geen wonder, dat het volk zooveel onverschilligheid of minachting aan den dag legt voor "groote staatkundige vraagstukken" — zoolang het grootste vraagstuk van alle: hoe te leven en gezond te blyven, door onze wetgevers wordt veronachtzaamd."

— In navolging van hetgeen na den oorlog van 1813 en dien van 1815 is geschied, heeft de Keizer van Duitschland den wensch geuit, dat in alle gemeenten der monarchie in de kerken gedenksteenen zullen worden geplaatst, waarop de namen zullen worden gebeiteld der gemeentenaren, die in den jongsten oorlog zyn gesneuveld. In het koninklyk besluit te dien aanzien, door den *Reichs-Anzeiger* van 4 Sept. openbaar gemaakt, wordt o. a. het volgende gelezen. Ter eere van de gesneuvelden zal aan het hoofd van den gedenksteen dit opschrift pryken:

"Uit dit kerspel stierven voor koning en vaderland:" waarna de namen zullen volgen van alle gesneuvelden, die vroeger tot het kerspel behoorden.

— Het nieuwe gedenkteeken, op den Königsplatz te Berlyn opgericht, ter herdenking aan de groote overwinningen, door de Pruisische en Duitsche troepen in de jaren 1864, 1866 en in 1870—71 behaald, is den 3 Sept. met groote plechtigheid onthuld. De eerste steen van den grondslag van het gedenkteeken is gelegd op 18 April 1865, den eersten verjaardag van de verovering der Duppeler schansen. Met den bouw van het herinneringsteeken, der "Overwinningszuil", is een begin gemaakt in het voorjaar van 1870; by de onthulling was het byna geheel voltooid.

De gansche hoogte van het gedenkteeken is 194½ voet.

Het voetstuk is aan de vier zyden versierd met beeldwerk en relief, van brons gegoten, elk ter breedte van 41 by 6½ voet hoogte. Een der beeldengroepen stelt een of meer merkwaardige feiten voor uit de drie jongste oorlogen, als: (oostzyde) de voorbereiding tot den kryg en de inneming der Duppeler Schansen; (noordzyde) den veldslag van Königgrätz en de overgifte van de orde *pour le mérite* aan den Kroonprins door den Koning; (westzyde) de inneming van Sedan, de onderwerping van Napolion III en den intocht der Duitsche troepen binnen Parys, en (zuidzyde) den zegevierenden intocht te Berlyn op 16 Juni 1871. Hierboven wordt in reusachtig schrift gelezen: "Het dankbare vaderland aan het zegevierende leger." De zuil, omgeven door den tempel, zal worden bedekt met mozaïekwerk, voorstellende de groote gebeurtenissen uit den Franschen oorlog. Binnen een jaar zal het werk zyn voltooid.

De onthulling heeft met grooten luister plaats gehad. Des ochtends te 8 uren is de feestelykheid geopend met de voordracht van een koraal van den bovensten omgang van het koninklyk slot, het koraal aanvangende met de woorden: *Allein Gott in der Höhe sei Ehre!* Nadat de Keizer en de Keizerin, benevens de gansche hofstoet, het militaire huis des Keizers en een buitengewoon groot aantal genoodigden, commissiën, enz., enz., hunne plaatsen hadden ingenomen, gaf de Keizer, by het steken der trompetten, het sein tot de onthulling. Zoodra dit plaats had presenteerden de troepen het geweer, onder het aanheffen van een luid gejuich; er werd een koninklyk salvo van 101 kanonschoten gelost.

Het nieuwe gedenkteeken op den Königsplatz, is het hoogste der wereld. Het overtreft verre de meest bekende gewrochten van dien aard, want, om een enkel voorbeeld te noemen, is de zuil van Antonius op de Piazza Colonna, te Rome slechts 117 voet, de zuil van Trajanus 118, met inbegrip van het beeld van Petrus 141 voet, de colonne Vendôme 162 voet hoog, enz.

— Te oordeelen naar een bericht, voorkomende in de *Swiss Times*, wordt de nalatenschap van wylen hertog Karel van Brunswyk aan de stad Geneve betwist door een erfgenaam des overleden hertogs, van wien men tot heden nog niets had vernomen. De vermeende rechthebbende op de schatten, aan Genève vermaakt, is een jong Franschman, kleinzoon van wylen hertog Karel. Zyn grootmoeder is een dochter van den Engelschen admiraal Shorpe, die, naar de erfgenaam beweert, indertyd door huwelyk met hertog Karel was verbonden, en later door hem is verstooten, nadat eene uit bedoeld huwelyk gesproten dochter den leeftyd van 18 jaren had bereikt. Deze dochter is in het huwelyk getreden met een adelyken Franschman en de jongeling, die thans als erfgenaam optreedt, is een zoon uit laatstgemeld huwelyk.

By gelegenheid der begrafenis van het stoffelyk overschot van wylen Karel van Brunswyk, eischte deze erfgenaam, dat hem als kleinzoon des overledenen het recht zou worden toegekend, om van den begrafenisstoet de eerste te zyn, die het lyk zou volgen. Het stedelyk bestuur heeft dat verzoek of dien eisch van de hand gewezen, uithoofde wylen hertog Karel by zyn leven nooit heeft willen erkennen dat bedoeld huwelyk wettig was en in den uitersten wil met geen woord daarvan melding heeft gemaakt.

— Uit Florence wordt het volgende medegedeeld: "Alhier zyn brieven uit Aden ontvangen, volgens welke de Onderkoning zyne bezittingen van Samhara tot Berbera aan den Indischen Oceaan tracht uit te breiden. Hy heeft volgens die berichten reeds eene oorlogsstoomboot met 500 man afgezonden en doet nog vyf andere stoombooten uitrusten, om nog meer troepen met het noodige oorlogsmaterieel naar Berbera over te brengen. Eene gelyke poging werd in 1870 door Montas-bassa gedaan, destyds gouverneur der landen aan de Roode Zee. De Egyptische regeering vleide zich destyds de meesters van het land, de Somali's, door beloften en geschenken te kunnen bewegen om zich onder de bescherming des Onderkonings te stellen en zond tot dat einde aanzienlyke sommen en ryke geschenken aan Montas-bassa, om de hoofden der onderscheiden stammen te winnen. Deze namen alles bereidvaardig aan en beloofden hun lot aan de Egyptische regeering toe te vertrouwen. Maar toen zy hoorden, dat die regeering troepen wilde afzenden om het land te bezetten, wilden zy niets meer van hunne beloften weten, en de onderneming van Montas-bassa mislukte. Thans wil men ze op eene andere wys herhalen. In plaats van met goud en zilver, wil de Onderkoning het met kruit en lood beproeven; en wy hopen, dat de door hem betoonde ondernemingsgeest, ook de Italiaansche regeering zal bewegen, om eindelyk de Assabaai en de daarin gelegen eilanden in bezit te nemen, welke sedert vier jaren aan den sultan van Rheita schatplichtig zyn.

"Voorts melden die berichten, dat de nieuwe Turksche gouverneur van Yemen den door slavenhandelaars in die provincie aangestookten opstand geheel onderdrukt, de afschaffing der slaverny op de Arabische kust der Roode Zee verkondigd en degenen, die slavenhandel dryven of dien op eenigerhande wyze begunstigen, met vyf jaren dwangarbeid bedreigd heeft.

— De uitslag der laatste proefnemingen met den 700ponder van Woolwich is dezer dagen door kapitein Noble aan het Engelsche ministerie van oorlog medegedeeld. Daaruit blykt, dat een kogel van 700 pond, uit den zoogenaamden "Woolwicher zuigeling," by eene gewone lading en op een afstand van 600 voet, een 15 duim dikke pantserplaat met daarby behoorende houten beschutting kan doorboren. Op een afstand van 1500 voet werd een gepantserde plaat van 14 duim doorboord; op 5100 voet een van 12 duim, op 7800 voet een van 11, op 12,000 een van 9 duim en op 13,-500 voet een van 8 duim, alles met houten beschutting. De uitslag wordt als bevredigend beschouwd, daar een afstand van 13,500 voet als zeer aanzienlyk kan gelden.

BEKENDMAKING.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curaçao den 3 October 1873.

HEEREN Geneeskundigen, die wenschen voor de vervulling der open te vallen betrekking van Gouvernements Geneeskundige op het eiland *Bonaire* in aanmerking te komen, kunnen zich te dier zake vóór den 1 January 1874 by gezegeld verzoekschrift tot den Heer Gouverneur der kolonie wenden.

De voordeelen daaraan verbonden zyn:

Een tractement van *f* 1400.— 's jaars, met vrylating om de partikuliere praktyk uit te oefenen.

Vrye woning in een Gouvernements gebouw.

Een voorschot gelykstaande met twee maanden tractement.

Vrye overvoer naar de plaats van bestemming c. q. met wettig gezin.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

BEKENDMAKING.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curaçao den 10 October 1873.

ALZOO de persoon van *Eugène*, zoon van *Emeregilla*, zich teekenende *Eugène Evertsz*, zich by rekwest tot het Bestuur dezer kolonie gewend heeft, met verzoek den geslachtsnaam *Evertsz* te mogen voeren, zoo wordt namens den Heer Gouverneur openlyk hiervan kennis gegeven, opdat degenen, die vermeenen mogten redenen te hebben zich tegen de inwilliging van dat verzoek te verzetten, zich binnen den tyd van *achttien maanden*, van heden af gerekend, by verzoekschrift tot Zyn HoogEdel Gestrenge kunnen wenden, zullende na dien tyd door het Bestuur op het verzoek worden beschikt.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

BEKENDMAKING.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curaçao den 17 October 1873.

ALZOO de personen van *Margaretha Elisabeth, Cornelis Gabriel, Ella Alexandrina* en *Hildebertus Lejeune*, kinderen van *Juana Baptisma*, zich by rekwest tot het Bestuur dezer kolonie gewend hebben, met verzoek den geslachtsnaam van *Evertsz* te mogen voeren, zoo wordt namens den Heer Gouverneur openlyk hiervan kennis gegeven, opdat degenen, die vermeenen regten redenen te hebben zich tegen de inwilliging van dat verzoek te verzetten, zich binnen den tyd van *achttien maanden*, van heden af gerekend, by verzoekschrift tot Zyn HoogEd. Gestrenge kunnen wenden; zullende na dien tyd door het Bestuur op het verzoek worden beschikt.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

BEKENDMAKING.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curaçao den 17 October 1873.

BY Gouvernements besluit dd. 13 dezer maand No. 544 is quarantaine bepaald voor schepen komende van *Havre*, alwaar de Cholera heerscht; met bepaling dat de quarantaine ligplaats zal zyn de *St. Kruis baai*.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curaçao den 17 October 1873.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 25 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 15 oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

GEVONDEN

OP den straatweg van Pietermaai, twee gouden theelepeltjes, het eene gemerkt L. en het andere J. S., te bevragen op het Parket.

Curaçao den 17 October 1873.
De Procureur Generaal,
J. RAMAER.

Administratie van Financien.

Openbare Verkooping.

OP *Woensdag den 22 dezer, des middags om 12 ure ten Raadhuize op Curaçao*, van een *stuk lands grond aan de Overzyde, le wyk, op den berg, bezuiden en bewesten het effect No. 40, benoorden het effect No. 35 en beoosten het stuk grond No. 39*, van beide laatsten door een vryen gang gescheiden.

Belanghebbenden kunnen ter Administratie van Financien inzage verkrygen van het bewys van eigendom in date 16 Mei 1866 en aldaar de voorwaarden van verkoop vernemen.

Curaçao den 10 October 1873.
De Administrateur van Financien,
GORSIRA.

DE Pakket (Engelsche mail) vertrekt op *a. s. Dingsdag, den 21 dezer*; de brievenzakken zullen op dien dag *des middags twaalf ure precies* gesloten en *na dien tyd geene brieven meer aangenomen worden.*

Curaçao den 17 October 1873.
De Commis belast met de Post-directie,
J. F. K. VAN EPS.

Lyst van de ter Postery aldaar liggende brieven, drukwerken, monsters en stalen, aangebragt gedurende de laatste acht dagen.

Brieven:

Boggie & Co., Jacob. P. Brandao, Wm. A. Orogen, Emilia Obregon de Trujillo, Isaac Maduro, Juan G. Sosanda Pineres, Thomas Rodriguez, Salvadora Senior, José D. Trias.

Drukwerken enz.:

M. Fonseca, El Civilisado, J. G. Casseres & Co., Maduro Jr. en Co., Penha Henriques & Co., Union Club.

Curaçao den 17 October 1873.
De Commis belast met de Post-directie,
J. F. K. VAN EPS.

AGENCE CONSULAIRE DE FRANCE

à CURAÇAO.

SERVICE MILITAIRE.

[LOI DU 27 JUILLET 1872.]

PAR délégation de M. le Consul Général de France à Amsterdam, l'Agent Consulaire de France à Curaçao recevra les déclarations des Français nés ou établis dans les Possessions néerlandaises de l'Inde occidentale qui tombent sous l'application de la loi de recrutement du 12 Juillet 1872.

Sont tenus de se presenter:

1° Les jeunes gens ayant atteint ou devant atteindre l'âge de vingt ans avant l'expiration de l'année courante.

2° Ceux des classes antérieures qui n'ont pas concouru au tirage et qui, n'ayant pas atteint à l'âge de trente ans, doivent être portés comme omis sur les tableaux de recensement de l'année.

Afin de leur permettre de parvenir en temps utile à l'autorité compétente, les déclarations devront être présentées à l'Agence Consulaire de France à Curaçao avant le 20 de ce mois au plus tard.

Sont passibles d'un mois à un an d'emprisonnement ceux qui négligeraient de se faire inscrire.

Curaçao, le 11 Octobre 1873.
L'Agent Consulaire de France,
J. BLASINI.

ROYAL MAIL STEAM PACKET COMPANY.

THE FINE STEAMSHIP

"ESSEQUIBO",

due here on or about the 20th instant will be dispatched for SANTA MARTHA, *Savanilla, Colon, Jamaica, Port-au-Prince, Cape Hayti, Pto. Plata* and *Southampton*.

For freight and passage for these and all European ports apply to
ISAAC OSORIO Jr.

Curaçao 17th October 1873.

WAARSCHUWING.

EEN ieder wordt by deze gewaarschuwd, hoegenaamd niets op iemand naam uit te geven dan voorzien van een, door hem of zyne echtgenoot onderteekend bewys.

Curaçao 18 Oktober 1873.
H. SCHEIDELAAR.

WORDT TE KOOP GEVRAAGD

EEN GOED EN STERK TREKPAARD.

Voor informatien vervoege men zich by
S. E. L. MADURO.

Uit de hand te koop

EEN ELEGANTE MARMEREN BLAD van 41 Eng. duimen middellyn. Voor informatien vervoege men zich ter dezer Drukkery.

Te koop à kontant

by L. Raven Rz.,

40 vaten Maismeel (Brandywine.)

PIONEER MILL.

DE ondergeteekende heeft de eer hierby te berigten dat de pryzen van MAISMEEL van af heden zyn als volgt:
WITTE ... 8. 50 per vat
SEMELEN ... 8. 50 "

Curaçao den 17 October 1873.
J. F. WILLIAMS.

Dienstbeurt als Bestuurder by de Spaar- en Beleenbank.

Zaturdag den 18 October 1873.
De Heer Mr. Sol. C. Henriquez.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*October.*

11 ven. bark Leonor, 34 t., Gonzalez, Pto. Cab.
„ schr. Reina del mar 55 t., Maiz, La Guayra.
12 eng. stoomb. Venezuelan, 1347 t., Bremner, Liverpool, (v) St Thomas.
13 ven. bark Nueva Carmen, 9 t., Snyder, Pto. Cabello.
ned. „ Experiencia, St. Nicolaas, Bonaire.
„ „ Calypso, 9 t., Torbed, Bonaire.
„ schr. Victoire Clemence, 62 t., Ulder, Riohacha.
„ „ Zuliana, 62 t., Lofsang, Maracaibo.
ven. „ Adela, 16 t., Alvarez, Pto. Cab.
14 ned. boot Houdstand, Boekhoudt, Bonaire.
„ schr. Amistad, 17 t., Sasso, Aruba.
„ „ Manaure, 45 t., de Windt, Maracaibo.
„ „ Rigolette, 75 t., de Veilder, Riohacha.
15 „ „ Adelaide, 10 t., v. Grieken, Bonaire.
eng. „ Helen, 17 t., Duvalier, Samana.
16 ned. „ Telegrafo, 29 t., Suarez, Bonaire.
eng. „ Eliza, 28 t., Revac, Samana.
ven. „ Joven Griega, 64 t., Trimmer, Pto. Cabello.
„ „ Victoria, 48 t., Serra, Cumana.
ned. bark Calypso, 9 t., Torbed, Bonaire.

UITGEKLAARD.—*October.*

10 ven. schr. Amistad, Campo.
ned. „ Magdalena, de Jongh.
11 duits. stoomb. Teutonia, Ludwig.
ned. bark Jane, Anjel.
„ schr. Comercio, van der Rhee.
„ „ Francisca, Piar.
12 eng. stoomb. Venezuelan, Bremner.
ven. bark Nueva Carmen, Snyders.
14 ned. „ Experiencia, Nicolaas.
„ schr. Elvira, Iribadi.
„ bark Calypso, Torbed.
ven. schr. Susanet, Garcia.
„ „ Mara, Medina.
15 „ bark Tinaquillo, Ocando.
ned. schr. Maria Eliza, de Haseth.
16 ven. bark Leonor, Gonzalez.
„ schr. 9 de Agosto, Alvarez.
ned. „ Providencia, Felix.
17 „ „ Sarah, van Grieken.
„ „ Telegrafo, Suares.
„ „ Zuliana, Lofsang.
eng. schr. bark Curaçao, Faulkner.
duits. schip La Plata, Grafing.

☞ *By deze Courant behoort als Byvoegsel het Publicatie-blad No. 15, 1873, behelzende "Verordening houdende regeling der belastingen op het eiland Aruba."*

AANGEKOMEN: Zondag, den 12, van Liverpool, laatst van St. Thomas, het Stoomschip van de W. I. & P. S. C. *Venezuelan*, Kapitein *Bremner*, en is den 14 naar Santa Martha vertrokken.

Zondag, den 12, kwam van La Guayra alhier voor de haven het stoomschip van de Atlas Company *Claribel*, Kapitein *Frankman*, en zette vervolgens de reis voort naar New York, over Jacmel, Port-au-Prince en Jamaica.

VERTROKKEN: Zaterdag, den 11, naar Hamburg, via Pto. Cabello enz., het Stoomschip van de H. A. S. M. *Teutonia*, Kapitein *Ludwig*, en als passagiers met hetzelve naar Puerto Cabello de Heer *M. A. Römer*, Nederlandsche Consul aldaar, en familie.

Lading van Europa met de *Venezuelan*: 588 kisten en balen koopmanschappen voor Curaçao en 356 do. voor Maracaibo.

Lading voor Europa met de *Venezuelan*: 360 zakken koffie.

Lading voor Europa met de *Teutonia*: 178 zakken koffie en *f* 70,000 in specie.

STO. DOMINGO.—Men zal zich herinneren het voorgevallene onlangs te Porto Plata met den Britschen Vice-Consul aldaar wegens het verleenen van bescherming aan Dominikaansche vluchtelingen. Het Dominikaansche gouvernement heeft by die gelegenheid zich beklaagd by de regeering van Engeland over de bemoeiingen van de Britsche Consuls in de staatkundige aangelegenheden van Sto. Domingo.

De Britsche regeering heeft die handeling afgekeurd en ter voorkoming van verwikkelingen het besluit genomen, waarby de aan hare Consuls verleende bevoegdheid om die vluchtelingen in bescherming te nemen wordt ingetrokken. Dit besluit is door den Britschen zaakgelastigde te Sto. Domingo aan het Dominikaansche gouvernement medegedeeld.

UITROEIING DER MOHAMMEDANEN IN CHINA.

De Mohammedanen in de Chineesche provincie Junan, die een onafhankelyk ryk hebben gesticht ten noorden van Barmah en Annam, dat 17 jaren bestaan heeft, zyn op de verschrikkelykste wyze uitgeroeid door de Chineezen.

Deze Mohammedanen — bekend onder den naam van Panthays — waren een krachtig, moedig ras, dat, hartstochtelyk gehecht aan zyn met moeite gewonnen onafhankelykheid en gehandhaafd geloof, echter niet op den duur bestand was tegen de ontzettende meerderheid in aantal der bevolking van China. De Muzelmannen te Junan hadden sinds eeuwen in vrede geleefd onder de heerschappy der Chineezen. Doch de gruwelyke handelingen van het Chineesche bestuur waren ten laatste ondragelyk geworden. De opstand der Taepings, welke het bestaan van het Chineesche ryk in gevaar bracht en eenige byzonder erbarmelyke daden van dwinglandy, deden de Panthays, 17 jaar geleden, besluiten tot den opstand. De Chineezen leverden slechts een zwakken tegenstand en feitelyk, schoon niet wettelyk erkend, was Junan nu een onafhankelyk ryk.

Intusschen werd de opstand der Taepings onderdrukt, en onder het bestuur van prins Kung herkreeg het Chineesche ryk een groot deel van zyn vorige macht. De slepende oorlog op de grenzen werd twee jaren geleden met nieuwe kracht voortgezet door de Chineesche regeering, zoodat de Panthays, die langen tyd veel gevaarlyker geacht werden voor de Chineezen, dan de Chineezen voor hen, bezorgd werden en gezanten naar Engeland zonden, om bystand te vragen. Zy werden beleefd ontvangen, doch hun verzoek werd gewezen van de hand.

De Chineezen zonden hun honderdduizenden op de Mohammedanen van Junan af. De Panthays vochten met hunne gewone doodsverachting en wilden moed, doch het verschil in getalsterkte was te groot. Talifu, de hoofdstad van sultan Soliman, werd in de maand Februari jl. door een Chineesch leger van 200,000 man ingenomen en op het einde van Mei viel Mornien, de tweede stad der Panthays, in handen der Chineezen. Hierdoor was de macht der Panthays geknot, slechts enkele wanhopende zwervelingen volgden hun aanvoerders naar de bergen in het noorden, doch de meerderheid der bevolking was uitgeroeid door de barbaarsche Chineezen. Iedereen heeft eenige onbestemde vermoedens aangaande de gruwelen van de Oostersche wyze om oorlog te voeren, doch de beestachtige wreedheid, door de Chineesche soldaten getoond by de inneming der steden Talifu en Mornien, overtreft alles wat men van dien aard ooit kan gelezen hebben. De moord van 8000 ongelukkige inwoners van Delhi door Nadir Sjah, den Perzischen veroveraar van Indië, wordt altyd aangehaald als een der sterkste voorbeelden van Oostersche wreedheid, doch de Chineezen hebben den Perzischen Sjah overtroffen.

Talifu was een stad, welke herinnerde aan die vreemde sterkten, die de Spanjaarden in Amerika vonden. Een kring forten omringde de stad op een afstand van 30 Engelsche mylen van de centrale stad, welke eveneens zeer krachtig versterkt was. De buitenste cirkel werd door een groot garnizoen verdedigd en de landeryen tusschen dezen kring en de stad werden bebouwd, en moesten genoeg voedsel voor de bevolking opleveren. Door omkooping wisten de Chineezen binnen deze buitenste linie van verdediging te komen, ofschoon men, oppervlakkig beschouwd, denken zou, dat de Panthays onmogelyk sterk genoeg konden zyn om een cirkel van 200 mylen op alle punten tegen een aanval te verdedigen. Hoe dit ook zy, zooveel is zeker, dat de Chineezen zich meester maakten van den bebouwden grond en geen aanval durvende wagen op de versterkte muren, besloten de stad te doen uithongeren. Sultan Soliman gezien hebbende, dat de stad reddeloos verloren was, bracht zyne vrouwen en kinderen door vergif om het leven, om hen voor oneer te bewaren; hy liet zich vervolgens in zyn palankyn naar het Chineesche kamp dragen. Toen de palankyn aldaar geopend werd, vond men den Sultan dood nederliggen. Hy had zich zelven omgebracht, hopende dat de vyand, door den dood van hem en de zynen bevredigd, de inwoners van Talifu zou sparen. Doch geen genade werd getoond en de vyftigduizend mannen, vrouwen en kinderen, die de Mohammedaansche bevolking der stad uitmaakten, werden zonder genade vermoord.

Eerst nu is de tyding van deze ontzettende gebeurtenis tot Engeland doorgedrongen. De *Times* is echter van oordeel, dat de Mohammedaansche beweging in West-China niet onderdrukt is door den val van het ryk der Panthays. De Sultan van Turkye heeft onlangs den Atalik Ghazi van Jarkund, by firman, aangesteld tot hoofd der Muzelmannen van Centraal-Azië, en de Chineezen schynen in een treffen met hem de nederlaag te hebben geleden.

Reusachtige misdaden, als die van den moord van 50,000 weerlooze lieden, brengen, altyd hun straf mede, en al is Junan ook vele honderden mylen gelegen van Jarkund, zoo zal de tyding der slachting van zoo vele Mohammedanen Ataleh Ghazi zeker bereiken, en zullen de Chineezen wellicht nog de wrange vruchten plukken van een misdaad, die zeker alle Mohammedanen in het ryk tot woede zal prikkelen.

— Welk een buitengewone vlucht de Duitsche scheepvaart en handel op overzeesche gewesten sedert den jongsten Fransch-Duitschen oorlog heeft genomen, kan blyken uit de volgende opgaven, getrokken uit de mededeelingen van het statistiek-bureau. In vroeger jaren nam het gezamenlyk handelsbedrag jaarlyks, gemiddeld genomen, met 20 millioen th. toe. Indien nu het jaar 1870 buiten berekening wordt gelaten, dan ziet men dat de handel van 1869 met 427 millioen tot op 603 thal. steeg in 1871 en tot 672 millioen thal. in 1872. De handel op overzeesche gewesten klom van 1869 met 249 millioen thal. tot 375½ millioen in 1871 en tot 453 millioen thal. in 1872. Met onze stoombootlynen zyn wy geduchte mededingers geworden van de Franschen en de Engelschen en uit de consulaire berichten ontwaart men, dat in het binnenland, voornamelyk wordt hierby het oog gevestigd op de Amerikaansche markten, Duitsche waren meer en meer worden gezocht.

Zeer groote vooruitgang wordt mede opgemerkt in den invoer uit Engeland. In 1868 bedroeg de waarde daarvan 142,018,665 thal.; in 1869 136,944,870 thal.; in 1870 117,458,-299 thal.; in 1871 243,480,960 thal. en in 1872 296,545,000 thal. Binnen vyf jaren is de waarde daarvan derhalve verdubbeld.

Het verkeer met Noord-Amerika is insgelyks zeer vooruitgegaan. De invoer uit Noord-Amerika bedroeg in 1868 slechts een waarde van 14½ millioen thal.; in 1869 klom die tot 17½ millioen thal.; in 1871 tot 20 millioen en in 1872 tot 27,549,000 thal.

Zeer is het te bejammeren, zegt de *Bank- und Hand. Zeitung*, dat geen statistieke aanteekeningen worden gehouden betreffende den uitvoerhandel. Slechts by benadering kan te dezen aanzien een en ander worden opgegeven, naar aanleiding van de plaats gehad hebbende verzekeringen tegen zeegevaar. In 1869 was het bedrag daarvan 788½ millioen mark banco in 1871 1132½ millioen m.b. en in 1872 1370½ millioen m. b.

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER &
C. J. & A. W. NEUMAN Fz.